

ere 10 Aar gamle, den højtærede Minister siger ganske vist, at man ikke har dem yngre, men der havde muligvis været Tid og Anledning for den højtærede Finansminister i den Tid, han har været Finansminister, hvor han har vidst, at han vilde forelægge en Toldreform, til at lade saadanne Undersøgelser anstille, men det skal jeg nu ikke opholde mig videre ved. Han udtaler følgende, hvoraf jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse nogle faa Linier. Den højtærede Minister udtalte altsaa: „De Tal, der kunne bruges herfra, ere Toldbyrden for Haandværkssvende i København, i Købstæderne og paa Landet, og jeg har ikke andre paalidelige Tal i dette Øjeblik. Naar vi tage Toldsatserne for følgende Varer: Kaffe, Cikorie, Te, Tobak, Cigarer, Sæbe, Petroleum, Sago, Ris, Chokolade, udenlandsk Frugt og Kul, komme vi til følgende Resultat, at for den københavnske faglærte Haandværker har Toldbyrden paa disse Varer været 23 Kr. 9 Øre, han vil efter Forslaget spare 9 Kr. 74 Øre eller 42 pCt. I Købstæderne har Byrden været 22 Kr. 85 Øre for en Haandværkssvend, og han sparer 9 Kr. 28 Øre eller 42 pCt., og for en Haandværker paa Landet har Byrden været 18 Kr. 44 Øre, han sparer 7 Kr. 45 Øre eller 40 pCt. Det er kun for de nævnte Toldsatser. Hvis vi gaa ud fra, at Beskyttelsen er effektiv for Manufakturvarer, og de altsaa faa en Lettelse, der svarer til Nedsættelsen i Beskyttelsen, vil det medføre en Besparelse af henholdsvis $4\frac{1}{4}$, $2\frac{3}{4}$ og $2\frac{1}{2}$ Kr. for disse Arbejdere, og hvis vi tør gaa ud fra, at Følgen af Sukkerbeskatningens Reform vil være, at Sukkerprisen vil gaa ned med 1 Øre pr. Pund, vil det medføre en Besparelse af henholdsvis 2, 2 og $1\frac{1}{2}$ Kr. Tilsammen ville de nævnte Haandværkere paa disse Satser tjene 16, 14 og $11\frac{1}{2}$ Kr.“ Nu følger Finansministeren til, at det er ikke den Slags Ting, som kan gøre en Mand lykkelig. Nej, jeg vil dertil sige, at det har den højtærede Finansminister for saa vidt Ret i, men vi skulde jo her i Tinget stræbe efter at naa hen imod Retfærdighed, og det forekommer mig ikke, at dette Forslag er en Bestræbelse hen imod det, fordi det lægger en hel Mængde ny Byrder paa Befolkningen. Og jeg tror at turde hævde med Bestemthed, at hvis Finansministeren vil paastaa, at en Arbejdsmand, en Haandværker efter hans Forslag vil faa en Nedsættelse paa 16, 14 eller $11\frac{1}{2}$ Kr., ere disse Tal

ganske forkerte, det vil absolut ikke slaa til.

Det er endda et meget stort Spørgsmaal, om en Arbejdsmand eller Haandværker overhovedet vil faa nogen Nedsættelse. Jeg kan nævne en hel Række Varer, som Finansministeren forhøjer Tolden paa, en hel Masse Ting, som ere Forbrugsartikler. Jeg skal nævne: Apotekervarer — jeg har valgt nogle ganske løseligt, man kan jo ikke staa og ramse alle op —, Børstenbinderarbejder, Chokolade, Kakaobønner, Anchiovis, Eddike, Frugt, Galanterivarer, musikalske Instrumenter, Biskuit og Cakes, Krudt, Krydderier, Legetøj, Buntmagerarbejde, hermetisk tillukkede Spisevarer, Kødkonserver, Tobak, Cigarer og Cigaretter, Ure osv.

Nu kan man maaske nok sige, og det vil den højtærede Minister maaske hævde, at det er Luksus. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, hvorfor i al Verden han betragter Te, Chokolade og Kakao som Luksus og forhøjer Tolden paa dem, men ikke betragter Kaffe som Luksus. Jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister her er i Overensstemmelse med Lægevidenskaben; den vil sikkert meget snarere betragte Kaffe som skadelig og Te, Kakao og Chokolade som udmærket gode Næringsmidler. Saa betragter Finansministeren frisk Frugt, Syltetøj, henkogte og tørrede Frugter, Asier, søde og sure, som Luksus. Ja, hvis den højtærede Finansminister har været i England — jeg ved ikke, om han har været der, ellers vil jeg anbefale ham at tage en lille Tur derover, det er altid rart for os alle sammen og særlig for en Finansminister at udvide sin Horisont —, saa vil han se, at der saa at sige i hvert andet Hus er en Frugtbutik med kalifornisk Frugt og anden Frugt, og han vil se, at Frugt er bleven et af Arbejdernes alleralmindeligste Næringsmidler i det gode Land England. Dette Forslag indfører en Forhøjelse af Frugttolden med en rund Sum af 450,000 Kroner. Hele Frugttolden bliver altsaa 1,000,000 Kr. Det er jo en ganske overordentlig stor Told at have paa et saa sundt og godt Næringsmiddel; til Glæde for hvem, Finansministeren har indført dette, er mig ganske ubegribeligt. Saa mener Finansministeren, at Eddike er Luksus. Det er mig endnu mere ubegribeligt, at noget Menneske kan tro, at Folk spise Eddike for deres Fornøjelses Skyld! At hermetisk henkogte Spisevarer ere Luksus, kan jeg heller ikke forstaa,